

בס"ד

טעימה שבועית בלימוד הדף היומי

אַל גָּדוֹן, אֲהַזְּנֵב כְּלָבִיס, וְגַ

'הפקעת שערים' באטרוג שננקה בשנת מלחמה בארץ

וכי תימא ביטול מקח לרבען לית להו, ולא, והתנן רבי יהודה אומר המוכר ס"ת בהמה
ומרגלית אין להן אונאה בבא בתרא עה.

בשו"ת אבני חפץ (ס"י מה) כתב, מפקת המלחמה הנוראה אשר תלטט מוסדי TABLE
וחללים לרבות תפילה, המקומ יرحم על עולמו ויאמר למלך המשיח הרפ, מחייב
של ברזל מפסקת ביןנו ובין ארצות הדרום שם גדים האטרוגים, ואי אפשר היה
להביא בשנה זו את האטרוגים לימי החג, ורק בקושי גדול אחרי השתדלות מרובה
 אצל הממשלה הובאו אטרוגים במספר מצומצם מאד לבירת המדינה, אשר לא כולם
יכולו לזכות להם, והרבה ערים נשאו לא אטרוגים.

ובזמן שסמור לימי החג הביא אחד לאחת הערים אטרוג ומכרו לקהיל בדים
מרובים, ובאותו יום הביא סוחר שני גם כן אטרוג ורצה למוכרו במחיר הרבה יותר
זול מהקודם, וטענו הקהיל שנטאננו במקחם ורצו לחזור מהראשון, ונולד דין ודברים
ביןיהם ובין המוכר הראשון, ומאיר בתשובתו בדיוני אונאה.

כתב בשו"ת אבני זכרון (ח"ג ס"י ט) שהיות ולהלכה אפילו בס"ת יש אונאה, יש ללימוד
ק"ו לשאר מצוות כמו תפילין ציצית וד' מינימ שיש בהם אונאה, ואין אומרים שאין
קץ לדמייהם או שמחמת חביבות המצווה מוחל הלקוח על האונאה ושבילו שווה
יותר. ומ"מ כתב שם נתנה לך שהוא אדם גדול ומפורסם לחובב מצווה, למצווה
עוברת כמו ד' מינים שבולב, אפשר שהמקרה קיים אף לדעת תנא קמא, משום
שאנו אומרים שברור לנו שהוא מוחל על האונאה כדי לקיים מצוות ד' מינים.